

Elijah - Üç Numara

Bilinsin

Jeff Pippenger

2023-09-29

Akşam sunusunun sunulma vaktinde, peygamber İlyas yaklaştı ve şöyle dedi: İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Rab Tanrısı, bugün bilinsin ki İsrail'de Tanrı Sensin; ben de Senin kulunum ve bütün bu işleri Senin sözüne göre yaptım. 1. Krallar 18:36.

İlyas'ın bir sembol olarak özelliklerini belirliyoruz. Bu özelliklerden biri, İlyas'ın, Vaftizci Yahya'nın ve William Miller'in hizmetleri ile mesajlarının yargının birer aracı olmasıdır. Mesajları, Rab tarafından kendi dönemlerini sınamak için kullanıldı. İsa, eğer gelmemiş olsaydı, bahane arayan Yahudilerin günahları olmayacağını söyledi.

Eğer gelip onlarla konuşmamış olsaydım, günahları olmazdı; ama artık günahları için mazeretleri yok. Yuhanna 15:22.

Ezekiel, kendi dönemindeki itirazkâr Yahudiler için aynı ilkeyi tespit eder.

Çünkü onlar utanmaz çocuklardır ve yürekleri katıdır. Seni onlara gönderiyorum; onlara şöyle diyeceksin: 'Rab Tanrı böyle diyor.' Onlar, dinleseler de dinlemeseler de (çünkü asi bir ev halkıdır), yine de aralarında bir peygamber bulunduğunu bilecekler. Hezekiel 2:4, 5.

Elijah'ın simgeselliği, onun yargının bir aracı olarak rolünü kapsar.

Üçüncü meleğin mesajını duyurmakla meşgul olanlar, Kutsal Yazıları Miller Baba'nın benimsediği aynı plana göre araştırıyorlar. Peygamberliklere Dair Görüşler ve Peygamberlik Kronolojisi başlıklı küçük kitapta, Miller Baba Kutsal Yazıların incelenmesi ve yorumlanması için şu basit fakat akıllıca ve önemli kuralları verir:

"1. Her kelimenin, Kutsal Kitap'ta sunulan konuyla uygun bir ilişkisi olmalıdır; 2. Kutsal Yazıların tümü gereklidir ve özenli uygulama ve çalışmayla anlaşılabilir; 3. Kutsal Yazılarda açıklanan hiçbir şey, imanda tereddüt etmeden isteyenlerden gizlenemez ve gizli kalmayacaktır; 4. Öğretiyi anlamak için, bilmek istediğin konuyla ilgili bütün Kutsal Yazıları bir araya getir; sonra her kelimenin uygun etkisini göstermesine izin ver; ve eğer çelişkiye düşmeden görüşünü oluşturabiliyorsan, yanılıyor olamazsın; 5. Kutsal Yazı, kendi başına bir kural olduğundan, kendi kendisinin yorumcusu olmalıdır. Eğer bana açıklaması için bir öğretmene bel bağlarsam ve o, anlamı konusunda tahmin yürütür ya da mezhepsel inancı nedeniyle onun öyle olmasını ister ya da bilge sayılmak için öyle davranırsa, o zaman benim kuralım Kutsal Kitap değil, onun tahmini, arzusu, inancı ya da bilgeliği olur."

Yukarıda verilenler, bu kuralların bir kısmıdır; ve Kutsal Kitap incelememizde ortaya konan ilkeleri dikkate almamız hepimiz için yerinde olacaktır.

Hakiki iman Kutsal Yazılara dayanır; ama Şeytan, Kutsal Yazıları çarpıtmak ve yanlış yaymak için o kadar çok hileye başvurur ki, onların gerçekte ne öğrettiğini bilmek isteyen

büyük bir özen göstermesi gerekir. Bu çağın büyük aldanişlarından biri, duygular üzerinde fazla durmak ve o söz duygularla örtüşmediği için Tanrı'nın sözünün açık beyanlarını görmezden gelirken dürüstlük iddiasında bulunmaktır. Birçoğunun imanının duygudan başka temeli yoktur. Dinleri heyecandan ibarettir; bu sona erdiğinde imanları da yok olur. Duygular kavuz olabilir, ama Tanrı'nın sözü buğdaydır. Ve peygamber şöyle der: 'Kavuzla buğdayın ne ilgisi var?'

Hiç kimse, hiçbir zaman sahip olmadığı ve elde edemediği ışık ve bilgiye kulak asmadığı için mahkûm edilmeyecektir. Ama birçoğu, dünyanın ölçülerine uymak istedikleri için, Mesih'in elçileri tarafından kendilerine sunulan gerçeğe itaat etmeyi reddediyor; ve anlayışlarına ulaşmış olan gerçek, ruhlarında parlamış olan ışık, Yargı Günü'nde onları mahkûm edecektir. Bu son günlerde, bütün çağlar boyunca parlamış olan birikmiş ışığa sahibiz ve buna göre sorumlu tutulacağız. Kutsallık yolu, dünya ile aynı düzeyde değildir; o, yükseltilmiş bir yoldur. Eğer bu yolda yürürsek, Rab'bin buyruklarının yolunda koşarsak, şunu göreceğiz: 'Doğruların yolu parlayan ışık gibidir, kusursuz gün gelinceye dek gittikçe daha çok parlar.' Review and Herald, 25 Kasım 1884.

Biz, hiç sahip olmadığımız ve "elde edemediğimiz" ışık ve bilgiye kulak asmamaktan dolayı mahkûm edilmeziz. Bu ifadedeki önemli nokta "elde edemediğimiz" sözüdür. İlyas, Yuhanna ve Miller, kendi kuşakları için erişilebilir olan ışığı temsil ederler. Mesajlarının varlığı, Amerika Birleşik Devletleri'nde hukuken "makul inkâr edilebilirlik" olarak adlandırılan şeyin örtüsünü kaldırdı. İlyas mesajı, ortaya çıktığı her kuşakta her türlü "makul inkâr edilebilirliği" ortadan kaldırır ve böylece o zaman sunulan ışık karşısında tüm kuşağı sorumlu tutar.

Kardeşim bir keresinde, ikna edilmekten korktuğu için benimsediğimiz öğretiyile ilgili hiçbir şey duymak istemediğini söyledi. Toplantılara gelmez, vaazları dinlemezdi; ama sonradan, onları dinlemiş gibi aynı derecede suçlu olduğunu gördüğünü açıkladı. Tanrı ona gerçeği bilme fırsatı vermişti ve O, bu fırsattan ötürü onu sorumlu tutacaktı. Aramızda, şu anda tartışılmakta olan öğretilere karşı önyargılı olan birçok kişi var. Dinlemek için gelmiyorlar, sakın bir şekilde incelemiyorlar; ama itirazlarını gizlice ileri sürüyorlar. Durumlarından tamamen memnunar. 'Sen diyorsun ki: Zenginim, servetim arttı, hiçbir şeye ihtiyacım yok; oysa sefil, zavallı, yoksul, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun. Sana öğüt veriyorum: zengin olma diye benden ateşte arıtılmış altın satın al; giyinebilesin ve çıplaklığının ayıbı görünmesin diye beyaz giysiler; ve görebilesin diye gözlerine göz merhemi sür. Ben sevdiğilerimin hepsini azarlayıp terbiye ederim; bu nedenle gayretli ol ve tövbe et' (Vahiy 3:17-19).

Bu Kutsal Yazı, mesajın sesinin ulaştığı yerde yaşayan ama onu dinlemeye gelmeyenlere yöneliktir. Rab'bin gerçeğine dair taze kanıtlar sunmadığını, Rab'bin yolu hazırlanabilsin diye onu yeni bir bağlama yerleştirmedini nereden biliyorsunuz? Tanrı'nın halkının saflarına yeni ışık nüfuz edebilsin diye hangi planları yapıyorsunuz? Tanrı'nın çocuklarına ışık göndermediğine dair ne kanıtınız var? Her türlü kendine yeterlilik, bencillik ve görüş kibri bir kenara bırakılmalıdır. İsa'nın ayaklarına gelmeli ve yumuşak huylu ve yürekten alçakgönüllü O'ndan öğrenmeliyiz. İsa, öğrencilerini hahamların yaptıkları gibi öğretmedi. Yahudilerin birçoğu, Mesih kurtuluşun sırlarını açığa çıkarırken gelip dinledi; fakat öğrenmek için gelmediler; eleştirmek, O'nu bir tutarsızlıkta yakalamak ve halkı O'na karşı önyargılı yapmak

için kullanabilecekleri bir şey bulmak amacıyla geldiler. Bildikleriyle yetiniyorlardı; oysa Tanrı'nın çocukları Gerçek Çoban'ın sesini tanımalıdır. Tanrı'nın önünde oruç tutup dua etmenin son derece yerinde olacağı bir zamanda değil miyiz? Ayrılığa düşme, tartışmalı bir konuda taraf tutma tehlikesi içindeyiz; o halde gerçeğin ne olduğunu bilebilmek için, ruhumuzun alçaltılmasıyla ve içtenlikle Tanrı'yı aramalı değil miyiz? Seçilmiş Mesajlar, kitap 1, 413.

İlyas mesajını temsil edenler, antlaşmanın elçisinin tapınağı arındırmasına yol hazırlayan bir arınma sürecinde yargının araçlarıdır. Tapınağın arındırılması işi yerine getirilirken şimdiki hakikatin ışığı açığa çıkar. Eğer bu ışık açığa çıkarılmasaydı, Mesih'in geçmişte ve bugün arındırmaya çalıştığı kişiler, Laodikya'ya özgü kendini aldatma örtülerini üzerlerinde tutarlardı. İlyas, gerçeği bir yargı aracı olarak sunan bir hizmeti simgeler. Bu yüzden, Vaftizci Yahya'nın mesajını reddedenlerin İsa'nın öğretisinden yararlanamadıkları bize bildirilmiştir.

"Dikkatim Mesih'in ilk gelişinin ilanına yeniden çekildi. Yahya, İsa'nın yolunu hazırlamak için İlyas'ın ruhu ve gücüyle gönderildi. Yahya'nın tanıklığını reddedenler, İsa'nın öğretilerinden yarar görmediler." Early Writings, 258.

Tanrı'nın halkının arınmasını temsil eden peygamberî tarih anlatılarında, karanlığı mı yoksa ışığı mı seçecekleri konusunda o nesli sorumlu tutan bir güncel hakikat mesajının mührü açılır.

Ama sen, ey Daniel, sözleri sakla, kitabı da son zamanına kadar mühürle: birçokları oraya buraya gidip gelecek ve bilgi artacak.... Ve şöyle dedi: Yoluna git, Daniel; çünkü sözler son zamanına kadar kapatılmış ve mühürlenmiştir. Birçokları arınacak, ak pak olacak ve sınanacak; ama kötüler kötülük yapacak; ve kötülerden hiçbiri anlamayacak; ama bilge olanlar anlayacak. Daniel 12:4, 9, 10.

Kendi kuşaklarında İlyas mesajını temsil edenler, Mesih tarafından yargısının araçları olarak kullanmak üzere kendi elçileri olarak belirlenir. İlyas'ın, "Bugün İsrail'de Tanrı'nın Sen olduğun bilinsin; benim Senin kulun olduğum ve bütün bu işleri Senin sözünle yaptığım da bilinsin" derken ifade ettiği de budur.

Bu gerçeği İsa, Vaftizci Yahya hakkında da ortaya koymuştur.

Onlar ayrılırken, İsa kalabalıklara Yuhanna hakkında konuşmaya başladı: "Çöle ne görmek için çıktınız? Rüzgârın salladığı bir kamış mı? Peki, ne görmek için çıktınız? Yumuşak giysiler giymiş bir adam mı? Bakın, yumuşak giysiler giyenler kralların saraylarındadır. Öyleyse ne görmek için çıktınız? Bir peygamber mi? Evet, size söylüyorum, üstelik bir peygamberden de fazlasıdır. Çünkü hakkında şöyle yazılmıştır: İşte, senden önce, önünden gidip yolunu hazırlasın diye elçimi gönderiyorum." Matta 11:7-10.

John bir peygamberden fazlasıydı; yargının bir aracısıydı ve hizmeti kendi kuşağı için belirleyiciydi. Onu görmek için çöle gitmişlerdi; tıpkı Ahab'ın buyruğuyla bütün İsrail'in Carmel'e gelmesi gibi. William Miller, 1798'de mührü açılan bilgi artışını anladı. Bilgi arttıkça Tanrı'nın Sözü'nde oradan oraya koşuşturanları temsil etti. Mesajı peygamberlik zamanına dayanıyordu ve 1840'ta mesajı ve hizmeti, yönteminin işe yarayıp yaramadığını görmek için bütün Protestan

dünyanın izlediği bir tarzda kendi kuşağına yerleştirildi. Bu doğrulanınca, mesajı dünyanın dört bir yanına taşındı.

1840 yılında peygamberlik sözünün dikkat çekici bir şekilde yerine gelmesi geniş çapta ilgi uyandırdı. İki yıl önce, İkinci Geliş'i vaaz eden önde gelen vaizlerden biri olan Josiah Litch, Osmanlı İmparatorluğu'nun düşüşünü öngören Vahiy 9'un bir yorumunu yayımlamıştı. Hesaplamalarına göre bu güç 11 Ağustos 1840'ta devrilecekti; o gün Konstantinopolis'teki Osmanlı gücünün kırılması beklenebilirdi. Ve bunun, inanıyorum ki, böyle olduğu görülecektir.'

Tam belirtilen zamanda Türkiye, büyükelçileri aracılığıyla Avrupa'nın müttefik güçlerinin korumasını kabul etti ve böylece kendisini Hristiyan ulusların denetimi altına koydu. Bu olay, öngörüğü tam olarak yerine getirdi. Bu durum duyulduğunda, pek çok kişi Miller ve çalışma arkadaşlarının benimsediği peygamberlik yorum ilkelerinin doğruluğuna ikna oldu ve Advent hareketi olağanüstü bir ivme kazandı. Bilgi ve mevki sahibi kişiler, hem vaaz vermede hem de görüşlerini yayımlamada Miller'le birleştiler ve 1840'tan 1844'e kadar çalışma hızla yayıldı. Büyük Mücadele, 334, 335.

1840'tan 1844'e kadar olan dönem, Vahiy'in onuncu bölümündeki "yedi gök gürlemesi"nin tarihini temsil eder. O tarihte, Malaki'nin üçüncü bölümünde ve Mesih'in iki tapınak temizliğinde temsil edilen bir arınma süreci başlatıldı. Arınma süreci, Miller'in "bir gün bir yıl" ilkesine dair anlayışına dayanan, aşamalı bir sınama süreciydi. İlyas mesajını temsil edenler, antlaşmanın habercisinin aniden kendi tapınağına gelmesi için yolu hazırlarlar ve onlar, ışık yerine karanlığı seçenleri süpürüp atmak için antlaşmanın habercisi tarafından kullanılan bir yargı aracının simgesidirler.

Ben ise sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum; benden sonra gelen benden daha kudretlidir; onun sandaletlerini taşımaya layık değilim; o sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek: Yabası elindedir ve harman yerini iyice temizleyecek, buğdayını ambarına toplayacak; ama samanı sönmeyen ateşte yakacak. Matta 3:11, 12.

Yuhanna 6:66'da anlatıldığı gibi, İsa Mesih o dönemde başka herhangi bir zamandakinden daha fazla öğrencisini kaybetti. Yuhanna'daki bu pasajın ele alındığı The Desire of Ages'te, peygamberlik uygulamasının yöntemi öğrencilerin ayrılmasının bizzat sebebiydi. Onlar, harfi olanın ruhsal olanı temsil ettiğini anlayamadılar ve Elçi Pavlus'a göre harfi olan ruhsal olandan önce gelir.

Ve şöyle yazılmıştır: İlk insan Âdem yaşayan bir varlık oldu; son Âdem ise yaşam veren bir ruh oldu. Ne var ki önce ruhsal olan değil, doğal olan gelir; sonra da ruhsal olan. 1 Korintliler 15:45, 46.

İstemeyip bu yüzden de anlayamaz durumda olan Yahudiler, Mesih kendisinin yenilmesi gereken gökten gelen ekmek olduğunu açıkladığında bunu anlamayı reddettiler. Âdetler ve gelenekler, bizzat Mesih tarafından uygulanan yönteme üstün geldi. Bu olaya ilişkin Kardeş White şöyle yazdı:

İnançsızlıklarının alenen azarlanmasıyla bu öğrenciler İsa'dan daha da uzaklaştılar. Çok gücendiler ve Kurtarıcı'yı incitmek, Ferisilerin kinini tatmin etmek isteyerek O'na sırtlarını

döndüler ve O'nu hor görerek terk ettiler. Seçimlerini yapmışlardı; ruh olmadan biçimi, öz olmadan kabuğu benimsediler. Bu kararları bundan sonra hiç geri çevrilmedi; çünkü artık İsa ile birlikte yürümediler.

'Yabası elindedir; harman yerini iyice temizleyecek ve buğdayını ambarına toplayacaktır.' Matta 3:12. Bu, arınma zamanlarından biriydi. Gerçeğin sözleriyle samandan buğday ayrılıyordu. Azarı kabullenemeyecek kadar kibirli ve kendini doğru gören, alçakgönüllülük yaşamını benimsemeyecek kadar dünyayı seven pek çok kişi İsa'dan uzaklaştı. Bugün de pek çok kişi aynı şeyi yapıyor. Kefarnahum'daki havrada bulunan o öğrenciler gibi, bugün de canlar sınanıyor. Gerçek yüreğe ulaştığında, yaşamlarının Tanrı'nın isteğiyle uyumlu olmadığını görürler. Kendilerinde bütünüyle bir değişime ihtiyaç olduğunu görürler; ama nefisini inkâr etmeye razı olmazlar. Bu yüzden, günahları ortaya çıkarıldığında öfkelenirler. Gücenmiş olarak uzaklaşırlar; tıpkı öğrencilerin, 'Bu söz ağır; kim dinleyebilir?' diye homurdanarak İsa'yı terk etmeleri gibi. Çağların Arzusu, 392.

Levioglularını ateşle arındıran, Malaki'de sözü edilen antlaşmanın habercisidir. Buğdayı kavuzdan ayırarak harman yerini tamamen temizler. Bu işi bir yabayla yapar. Ayrımı gerçekleştiren şey yabadır; ayrıca yaba, O'nun Levioglularını arındırdığı her bir tarihsel dönem için şimdiki hakikatin mesajıdır. Yaba, bir yargı aracını temsil eden İlyas'ın mesajı ve habercileridir.

İşte, elçimi göndereceğim; o benim önümde yolu hazırlayacak. Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek; hoşnut olduğunuz antlaşmanın elçisi de geliyor. İşte, geliyor, diyor Orduların Rabbi. Ama onun gelişinin gününe kim dayanabilir? O görüldüğünde kim ayakta durabilir? Çünkü o, maden arıtıcısının ateşi gibi ve çamaşırıcının sabunu gibidir. Gümüşün arıtıcısı ve temizleyicisi olarak oturacak; Levi oğullarını arıtacak, onları altın ve gümüş gibi arındıracak ki Rab'be doğrulukla sunu sunabilsinler. O zaman Yahuda ile Yeruşalim'in sunuları, eski günlerde ve önceki yıllarda olduğu gibi, Rab'be hoş gelecektir. Malaki 3:1-4.

Vaftizci Yahya'dan sonra gelen, kendi harman yerini savurma yelpazesıyla temizleyen ve arıtıcının ateşi gibi olan O'dur. Arınma süreci antlaşmanın elçisi tarafından gerçekleştirilir; bu da Rab'bin yeni seçilmiş bir antlaşma halkıyla antlaşmaya girdiği bir tarihsel döneme işaret eder. Eski İsrail Mısır köleliğinden kurtarıldığında, o kutsal tarihin temalarından biri "ilk doğan" meselesiydi. İster Mısır'ın ilk doğanlarının ölümü, ister Tanrı'nın İsrail'i kendi ilk doğanı olarak tanıması söz konusu olsun.

Ve Firavun'a şöyle diyeceksin: Rab şöyle diyor: İsrail benim oğlumdur, ilk doğanımdır. Sana diyorum: Oğlumu bırak ki bana hizmet etsin; ama onu bırakmazsan, işte, senin oğlunu, ilk doğanını öldürecekim. Çıkış 4:22-23.

Tanrı, İsrail'le Mısır'dan çıkışta antlaşma yaptığı ilahi plan, her oymaktaki ilk doğan erkeklerin kahinlik hizmetine adanmasıydı. Ama altın buzağı isyanında, o isyanda Musa'nın yanında yer alan yalnızca Levi oymağıydı. Onların sadakati nedeniyle Tanrı, her oymaktan ilk doğanın kahinliğe adanması yönündeki planından vazgeçti ve diğer oymakları bir yana bırakıp kahinlik hakkını yalnızca Levi oymağına verdi. Antlaşmanın habercisi Levi oğullarını arındırdığında, eski bir antlaşma halkının bir kenara bırakılıp yerini yeni bir antlaşma halkına bıraktığı bir tarihi temsil eder. Bu durum Vaftizci Yahya'da, Millercilerde böyleydi ve yüz kırk dört bin için de böyle

olacaktır. William Miller'e verilmiş peygamberlik mesajının sınavıcı niteliği 1840'tan 1844'e kadar sürecek bir arınma sürecini başlattı. Bu, 22 Ekim 1844'te Rab'bin ansızın kendi tapınağına gelmesine yol açtı; ancak arınma süreci 1863'e kadar sona ermedi.

Hem Daniel 8:14'teki "İki bin üç yüz güne kadar; sonra kutsal yer arındırılacaktır" peygamberliği hem de birinci meleğin "Tanrı'dan korkun ve O'na yücelik verin; çünkü O'nun yargı saati geldi" mesajı, Mesih'in En Kutsal Yer'deki hizmetine, yani soruşturma yargısına işaret ediyordu; halkını kurtarmak ve kötülerin yok edilmesi için Mesih'in gelişine değil. Yanlış, peygamberlik dönemlerinin hesabında değil, 2300 günün sonunda gerçekleşecek olayın ne olduğundaydı. Bu hata yüzünden imanlılar hayal kırıklığı yaşadılar; yine de peygamberliğin önceden bildirdiği her şey ve beklemeye Kutsal Yazılarda dayanakları olan her şey gerçekleşmişti. Umutlarının boşa çıkışına hayıflandıkları tam o sırada, mesajın önceden haber verdiği ve Rab'bin kullarına ödül vermek üzere görünmeden önce yerine gelmesi gereken olay gerçekleşmişti.

Mesih, onların beklediği gibi yeryüzüne değil, fakat tipte önceden haber verildiği gibi, gökteki Tanrı tapınağının En Kutsal yerine gelmişti. Peygamber Daniel onu, bu zamanda Günlerin Eskisi'ne gelirken tasvir eder: 'Gece görümlerimde gördüm ve işte, İnsanoğlu'na benzeyen biri göklerin bulutlarıyla gelip—yeryüzüne değil, fakat—Günlerin Eskisi'ne geldi; onu O'nun önüne getirdiler.' Daniel 7:13.

Bu geliş peygamber Malaki tarafından da önceden bildirildi: "Aradığımız Rab, hoşnut olduğunuz antlaşmanın habercisi bile, ansızın tapınağına gelecek. İşte, geliyor, diyor Her Şeye Egemen RAB." Malaki 3:1. Rab'bin tapınağına gelişi, kendi halkı için ani ve beklenmedikti. Onu orada beklemiyorlardı. Onun yeryüzüne, "Tanrı'yı tanımayanlara ve Müjde'ye itaat etmeyenlere alev alev yanan ateş içinde öç almak üzere" gelmesini bekliyorlardı. 2. Selanikliler 1:8.

Ama halk Rab'leriyle buluşmaya henüz hazır değildi. Onlar için tamamlanması gereken bir hazırlık işi daha vardı. Zihinlerini gökteki Tanrı'nın tapınağına yönlendirecek bir ışık verilecekti; ve oradaki hizmetinde Başkâhinlerini imanla izledikçe, yeni görevler açığa çıkacaktı. Kiliseye uyarı ve öğreti içeren başka bir mesaj daha verilecekti.

Peygamber şöyle der: 'O'nun geliş gününe kim dayanabilir? O görüldüğünde kim ayakta durabilir? Çünkü O, arıtıcının ateşi ve çamaşırcının sabunu gibidir; O, gümüşün arıtıcısı ve temizleyicisi olarak oturacak; Levi'nin oğullarını artıracak, onları altın ve gümüş gibi arındıracak; öyle ki Rab'be doğruluk içinde bir sunu sunabilsinler.' Malaki 3:2, 3. Mesih'in göklerdeki kutsal yerdeki aracılığı sona erdiğinde yeryüzünde yaşayanlar, kutsal Tanrı'nın huzurunda aracı olmadan duracaklardır. Elbiseleri lekesiz olmalı, karakterleri de serpilen kanla günahattan arıtılmalıdır. Tanrı'nın lütfuyla ve kendi gayretleriyle, kötülüğe karşı verilen savaşta galip gelmelidirler. Göklerde soruşturma yargısı sürerken, tövbekâr imanlıların günahları kutsal tapınaktan kaldırılırken, yeryüzündeki Tanrı halkı arasında günahı ortadan kaldırma ve arınma konusunda özel bir çalışma yapılmalıdır. Bu çalışma, Vahiy 14'teki mesajlarda daha açık biçimde sunulmuştur.

Bu iş tamamlandığında, Mesih'in takipçileri O'nun gelişine hazır olacak. "O zaman Yahuda ile Yerusâlim'in sunusu, eski günlerde ve geçmiş yıllarda olduğu gibi Rab'be hoş gelecektir." Malaki 3:4. O zaman Rabbimizin gelişinde Kendisine alacağı kilise "görmekli bir kilise, üzerinde leke, kırışıklık ya da buna benzer hiçbir şey bulunmayan" olacaktır. Efesliler 5:27. O zaman o, "tan gibi beliren, ay gibi güzel, güneş gibi parlak ve sancaklar açmış bir ordu kadar heybetli" görünecek. Ezgiler Ezgisi 6:10.

Rab'bin tapınağına gelişinin yanı sıra, Malaki ayrıca O'nun ikinci gelişini, yargıyı uygulamak için gelişini de şu sözlerle önceden bildirir: "Ve yargı için size yaklaşacağım; büyüclere, zina edenlere, yalan yere ant içenlere, ücretli işçinin hakkını yiyenlere, dul ve öksüzü ezenlere, yabancıyı haktan mahrum edenlere ve Benden korkmayanlara karşı hemen tanıklık edeceğim, diyor Orduların Rabbi." Malaki 3:5. Yahuda, "İşte, Rab kutsallarının on binleriyle geliyor; herkese yargıyı uygulamak ve aralarındaki bütün tanrısızları işledikleri bütün tanrısız işlerden ötürü mahkûm etmek için," derken aynı sahneye atıfta bulunur. Yahuda 14, 15. Bu geliş ile Rab'bin tapınağına gelişini birbirinden farklı ve ayrı olaylardır.

Daniel 8:14'te gözler önüne serilen, kutsal yerin arındırılması için başkâhinimiz olarak Mesih'in En Kutsal Yer'e gelişini; Daniel 7:13'te sunulan, İnsanoğlu'nun Günlerin Eskisi'ne gelişini; ve Malaki tarafından önceden bildirilen, Rab'bin tapınağına gelişini, aynı olayın tasvirleridir; ve bu, Matta 25'teki on bakire benzetmesinde Mesih'in anlattığı damadın düğüne gelişini de temsil edilir. Büyük Mücadele, 424-426.

Son paragrafta dört "geliş"ten bahsediliyor ve hepsi, aynı gelişin dört farklı şekilde simgelenmiş halidir. Bu "geliş"lerden biri de on bakire benzetmesidir.

"Dikkatim sık sık, beşinin akıllı, beşinin akılsız olduğu on kız benzetmesine yöneltilir. Bu benzetme, bu zamana özgü özel bir uygulaması olduğundan harfi harfine yerine gelmiştir ve gelecektir; ve üçüncü meleğin mesajı gibi, yerine gelmiş olup zamanın sonuna kadar şimdiki hakikat olarak kalmaya devam edecektir." Review and Herald, 19 Ağustos 1890.

Eğer dört "geliş" "aynı olayın betimlemeleridir" ise, Adventizmin başlangıcında Millerci harekette yerine gelen bu dört "geliş", Adventizmin sonunda İlyas hareketinde yeniden "harfi harfine" "yerine gelecektir".

William Miller ve Millerciler birinci meleğin mesajının temsilcileriydi ve yakın zamanda alıntıladığımız Early Writings'teki aynı bölümde, birinci meleğin mesajının Vaftizci Yahya ile aynı özelliklere sahip olduğu belirtilir. Vaftizci Yahya'nın mesajını reddedenlerin İsa'nın öğretilerinden yarar göremeyeceklerini söyleyen pasajı alıntıladık. Bir sonraki paragrafta şöyle diyor: "İlk mesajı reddedenler ikincisinden yarar göremediler; imanla İsa'yla birlikte göksel tapınağın Kutsalların Kutsalı'na girmeye hazırlanmaları için verilen gece yarısı çağrısından da yarar göremediler." Hem William Miller hem de Vaftizci Yahya yargının araçlarını temsil ederler.

Onlardan hiçbiri ortaya çıkmamış olsaydı, kendi kuşakları ışığı reddetmekten sorumlu tutulmazdı. Tanrı, o iki haberciden yararlanarak Laodikya'nın günah örtüsünü kaldırdı ve böylece, kabul edilsin ya da reddedilsin yargıda aralarında bir peygamberin bulunmuş olduğunun bir simgesi olarak kullanılacak bir mesaj sunarak, eski seçilmiş halkın Laodikya çıplaklığını ortaya koydu.

1840-1844 dönemi, Karmel Dağı'nda İlyas'ın sunusunun üzerine inen ateşle simgelenmişti. Gerçek peygamber sahte peygamberlerden ayırt edilmişti.

Artık 22 Ekim 1844'ten sonra devam eden arınma sürecinin ana hatlarını ortaya koymamız gereken noktadayız. Bayan White, 22 Ekim 1844'ten sonra şöyle dedi: "Halk Rab'leriyle buluşmaya henüz hazır değildi. Onlar için yerine getirilmesi gereken bir hazırlık çalışması daha vardı. Zihinlerini gökteki Tanrı'nın tapınağına yönlendirecek ışık verilecekti; ve oradaki hizmetinde imanla Başkâhinlerini izledikçe yeni görevler açıklanacaktı. Kiliseye uyarı ve öğreti içeren başka bir mesaj verilecekti."

Adventistler, Daniel'in Musa'nın 'ant' olarak adlandırdığı Levililer 26'daki 'yedi kez'i reddettiklerinde, yargının açılmasıyla bağlantılı gerçekleri anlama yönündeki ilk çalışmalarının ötesinde de arınma sürecinin devam ettiğini fark etme yetilerini kaybettiler.

Devam eden arınma sürecini bir sonraki makalede ele alacağız ve Millerci Adventizm'in 1840'larda aldığı hakiki Protestanlığın boynuzunu Cumhuriyetçiliğin boynuzu ile uyumlu hale getirmeye başlayacağız.